

Visul unei ploii eterne

Blacks

Se-ncaieră în ale mele gânduri
tot ce am prins cu-al visului timleac.
Din seva unui dor fără străfunduri
am pescuit al nemuririi leac.

L-am agățat pe-a timpului abscisă
într-un prezent în care tu existi
Și îți deschid interna mea favisă
să îți ofer ce tu n-ai vrut să riști.

Spre cer va evada o nouă soartă
să îți culeagă stropi de răsărit
ce vor bătea umili în a ta poartă
cerând să fie servi la Infinit.

De ce renunț cu drag la nemurire?
Cum de accept al transformării cost?
Voi să trăiesc prezentul prin iubire,
să nu mai fim un "ieri" fără de rost.

Voi exploda în picături feroce
ce-or devora distanța dintre noi
Și voi cădea în simfonii veloce
să împlinesc ale iubirii ploi.

În fiecă cadere de iubire
îți voi cuprinde trupul însetat,
voi mângâia a formelor plutire
cu un șirag de stropi, descorsetat.

De-oi împlini apoi a gliei soartă
să nu te sperii că te părăsesc
În fluvii de iubire pe-a ta hartă
mă voi lungi sa-ți spun cât te iubesc.

Mă voi vărsa apoi în a ta mare
ce în concediu te-a ademenit
Voi arde-n dor, bolnav de-a ta splendoare,
Evaporat, pleca-voi spre zenit

Și iarăși circuitul se repetă
Spre cerul infinit mă voi sui
O nouă ploaie va fi iar vedetă,

POEZII ONLINE

spre-al tău dor etern va aflui.